

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 26-09-2016
Enhed: Psykiatri og Lægemiddel-
politik
Sagsbeh.: SUMMSB
Sagsnr.: 1608308
Dok. nr.: 169202

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 29. august 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 887 (alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Flemming Møller Mortensen (S).

Spørgsmål nr. 887:

”Ministeren bedes redegøre for, hvilke forhold der taler hhv. for og imod at lovliggøre, at danske patienter på egen hånd over internettet kan købe eksempelvis medicin mod hepatitis C i lande uden for EU/EØS som omtalt i Information den 24. august 2016: ”Patienter burde ikke kriminaliseres for at ville helbrede sig selv”.

Svar:

Jeg har i mit svar på SUU alm. del – spørgsmål 889 redegjort for reglerne i lovgivningen mht. patienternes egen import af medicin fra lande både inden og uden for EU og EØS.

Forskelsbehandlingen mellem EU lande og 3. lande skyldes grundlaget for det indre marked og mere specifikt, at man i EU har et harmoniseret godkendelses- og kontrolsystem for medicin, som medfører en meget høj grad af sikkerhed for, at medicin indført fra et EU land har en kvalitet svarende til, hvad man kan få i Danmark.

Lægemiddelstyrelsen har oplyst, at den samme grad af sikkerhed ikke er garanteret ved køb af medicin uden for EU, allerede fordi en dansk forbruger ikke kan forventes at kunne gennemskue, om den forhandler, der købes hos, har de nødvendige tilladelser til at sælge medicin, og om det er en godkendt version af lægemidlet, der sælges, eller en forfalsket version. I EU-lande har en virksomhed, der sælger medicin over internettet, pligt til at have et fælles EU logo på sin hjemmeside, hvorved køberen kan sikre sig, at der er tale om en forhandler, der er godkendt af myndighederne, og som også er underlagt myndighedernes kontrol. Selv hvis patienten formår at identificere godkendte forhandlere uden for EU, er der ikke sikkerhed for, at det pågældende lands lægemiddelregulering og kontrol er af samme kvalitet som et EU-lands.

Som det fremgår af mit svar af d.d. på SUU alm. del – spørgsmål 889 er der ikke et absolut forbud mod indførsel af medicin til Danmark fra lande uden for EU. Man må således gerne ved personlig indrejse medbringe medicin til personligt forbrug op til 3 måneder. Dette skyldes, at patienten kan være blevet sat i gang i en behandling under opholdet uden for EU, og at denne behandling ikke bør afbrydes.

Det samme hensyn er der ikke ved nethandel, da patienten i sådanne tilfælde normalt har haft mulighed for at opsøge en læge i Danmark og købe lægemidlerne på det danske marked. I modsætning hertil kan en patient frit indføre medicin til personligt brug fra et andet EU land, uanset om indførslen sker over internettet eller ved indrejse.

En lovliggørelse af muligheden for at købe medicin uden for EU over internettet vil give patienter en større valgfrihed med hensyn til, hvor de vil købe medicin. Dette kan medføre en adgang til billigere medicin i forhold til den medicin, der sælges i Danmark og - alt efter hvordan regelsættet tilrettelægges - også adgang til flere typer lægemidler. Borgerens øgede frihed vil også kunne vise sig gennem øget mulighed for at købe medicin i håndkøb, hvor samme produkt i Danmark kun kan købes mod recept. Dette vil være tilfældet, hvis medicinen af myndighederne i købslandet i modsætning til i Danmark ikke er vurderet til at være receptpligtigt.

En lovliggørelse kan dog få indflydelse på konkurrenceevnen for de virksomheder, der har brugt omfattende ressourcer på at få godkendt deres lægemiddel i Danmark, og som bruger mange ressourcer på at holde medicinen på markedet i form af lægemiddelovervågning, egenkontrol mv.

Endvidere vil en lovliggørelse af privates import af lægemidler fra lande uden for EU gøre det muligt for borgere at indføre lægemidler, der ikke er godkendte i Danmark. Det vil i øget omfang i forhold til i dag muliggøre selvmedicinering, uden at borgeren har haft kontakt med en læge om den påtænkte behandling. Det er i dag muligt at bestille stort set alle slags lægemidler på internettet og få dem sendt til Danmark uden forevisning af recept, alt fra antibiotika, psykofarmaka, stærke smertestillende lægemidler og lægemidler indeholdende doping og euforiserende stoffer.

Afslutningsvis vil jeg nævne, at der i dag er mulighed for i ganske særlige tilfælde at få dispensation fra reglerne om privates indførsel af lægemidler. Lægemiddelstyrelsen har oplyst, at der eksempelvis bliver givet dispensation i tilfælde, hvor en person er på midlertidigt ophold i Danmark og derfor ikke har adgang til lægemidlerne gennem det danske sundhedssystem. Der er dog også tilfælde, hvor en herboende person får dispensation til indførsel af lægemidler, f.eks. fordi personen er i en igangværende behandling i et land uden for EU under overvågning af en læge. Det er altid en konkret vurdering, om Lægemiddelstyrelsen skal give dispensation i den enkelte sag. Der vil dog som altovervejende udgangspunkt ikke blive givet dispensation af økonomiske årsager, dvs. alene fordi et lægemiddel, der er godkendt i Danmark, kan skaffes billigere i et land uden for EU.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde / Mie Saabye